

Dalgaard mener, at Folketinget er handlingslammet, hvis Folketinget ikke, når nogen begår andre former for kriminalitet som f.eks. drab eller andet, så straks vedtager et beslutningsforslag om, at politiet skal iværksætte en efterforskning?

Ved højtidelige lejligheder plejer Dansk Folkeparti at tale varmt om grundloven. Grundloven og hele den måde, vi har opbygget det danske demokrati på, bygger på magtdelingen, og det kan ikke for mig hænge sammen, at Dansk Folkeparti så nu vil ind og lave et klokkeklart grundlovsbrud med det her forslag. Det kan jeg simpelt hen ikke få til at passe sammen.

Så sagde hr. Per Dalgaard i sit indlæg, at staten støttede organisationer, og jeg forstod det sådan, at hr. Per Dalgaard mente, at staten støttede Hizb-ut-Tahrir. Jeg vil gerne høre, hvad det er for nogle konkrete eksempler, hr. Per Dalgaard har på, at der skulle være nogen form for statslig støtte til Hizb-ut-Tahrir, for så er det selvfølgelig klart noget, vi skal kigge på.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har ligesom justitsministeren voldsom lyst til at hæve stemmen efter hr. Per Dalgaards indlæg, men jeg skal forsøge at undlade det.

Hr. Per Dalgaard står heroppe og antyder, at vi ville have forholdt os anderledes til den slags udtalelser, hvis de var kommet fra nynazister og ikke fra en gruppe indvandrere. Sådan tror jeg hr. Per Dalgaard karakteriserede foreningen. Og der må jeg bare sige til hr. Per Dalgaard: Nej, vi forholder os fuldstændig nøjagtig lige så afstandtagende, uanset om det kommer fra nynazister eller fra andre grupper.

Kl. 17.15

Jeg kan give et andet eksemplet på, hvad vi tager afstand fra. Vi tager afstand fra følgende udtalelse: »De sorte breder sig alle steder. Det er ligesom en kræftsygdom«. Det er en byråds kandidat fra Dansk Folkeparti i Silkeborg, som har udtalt det og er blevet dømt via racismeparagraffen. Det tager vi også afstand fra.

Hykleriet ligger ikke på vores skuldre. Hykleriet ligger på Dansk Folkepartis skuldre.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er åbenbart nødvendigt at slå det fast med syv tommer søm et par gange ekstra. Man kan altså ikke opløse foreninger ved lov, vil jeg sige til hr. Per Dalgaard, så er det altså grundlovsstri-

digt. Og hr. Per Dalgaard sagde højt og tydeligt her fra talerstolen, at han ønskede Hizb-ut-Tahrir forbudt ved lov. Det er altså ved dom. Det er det, der står i grundloven.

Så vil jeg godt sige en anden ting, og det er, at løbesedlens tekst, som jo er optrykt i beslutningsforslaget, udelukkende handler om angreb og mord på jøder. Det handler altså ikke om det danske samfund eller det danske demokrati eller det danske system. Det handler udelukkende om jøder som en udløber af de konflikter, der er i Mellemøsten.

Derfor er det vanvittigt at begynde at drage ind i det, at disse personer ikke bør høre hjemme i det danske demokrati. Det gør de måske heller ikke af andre grunde. Men der er intet i det, de har sagt eller skrevet eller trykt, som angriber det danske demokrati. Det er udelukkende et angreb på en bestemt befolkningsgruppe i Danmark, nemlig jøderne.

Det er det, vi skal tage afstand fra, indholdet, ikke hvad de ellers måtte have tænkt eller måtte have sagt i andre sammenhænge. Derfor synes jeg, man skal prøve at holde tingene adskilt og sige, at det simpelt hen er et spørgsmål om at få indledt en sag, så man kan få afprøvet grundlovens rækkevidde i denne her forbindelse. Det er et angreb på en bestemt befolkningsgruppe i Danmark, ikke på Danmark som sådan eller på det danske system.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu skal jeg nok spare fru Elisabeth Arnold for et juridisk slagsmål. Jeg tror godt, vi kan finde nogle, der mener, at man ved lov kan forbyde nogle foreninger. Men lad os sige, at vi er enige om, at man ikke gør det, i hvert fald, at vi ikke bryder os om det. Det er sådan set også bedre at påkalde sig sit frihedssyn end grundloven, ikke?

Hr. Per Dalgaard sagde, at denne forening, Hizb-ut-Tahrir, er primitiv, samfundsnedbrydende, misbruger foreningsfriheden, misbruger demokratiet. Ja, det er vist alle enige om, som det er sagt flere gange. Og så sagde hr. Per Dalgaard, at hvis ikke vi gør noget, vil det blive opfattet som en stiltiende accept.

Det er selvfølgelig dilemmaet, at sådan vil nogle af de meget yderliggående opfatte det. Men vi har jo en lang række udlændinge her i landet, der kommer fra en lovreligion, og som egentlig gerne vil leve sig ind i de demokratiske spilleregler, og til dem skal vi sige: Her ser man det danske frihedssynspunkt, vi begynder ikke